



Saint Omer - El poble contra Laurence Coly

Títol original: *Saint Omer* **Direcció:** Alice Diop **Guió:** Alice Diop, Marie NDiaye, Amrita David **País:** França **Durada:** 122 min **Any:** 2022 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Kayije Kagame, Guslagie Malanga, Valérie Dréville, Aurélie Petit, Xavier Maly, Robert Cantarella, Salimata Kamate, Thomas De Pourquery, Ege Güner, Atillah Karagedik, Fatih Sahin, Salih Sigirci, Lionel Top **Fotografia:** Claire Mathon **Distribuïdora:** Surtsey Films **Estrena a Espanya:** 03/03/2023
Pendent de qualificació
Doblada en català / Versió original subtitulada en català

SINOPSI

Tribunal de Saint Omer. La jove novel·lista Rama assisteix al judici de Laurence Coly, una jove acusada de matar la seva filla de 15 mesos en abandonar-la a la pujada de la marea en una platja del nord de França. Però a mesura que avança el judici, les paraules de l'acusada i les declaracions dels testimonis faran trontollar les conviccions de la Rama i posaran en dubte el mateix judici. (FilmAffinity)

CRÍTICA

07/09/2022 - VENÈCIA 2022: La documentalista Alice Diop es passa a la ficció amb una cinta molt singular, aguda i críptica, explorant la superfície i les profunditats d'un judici per infanticidi

"Quin dolor (...) Estic perduda en la nit". Esmunyint en les primeres imatges de **Saint Omer - El poble contra Laurence Coly**, el seu primer llargmetratge de ficció, aquest fragment del text de **Marguerite Duras** per a *Hiroshima mon amour*, d'**Alain Resnais**, combinat amb imatges d'arxiu de dones rapades a França durant l'Alliberament per haver-se ficat al llit amb alemanys, la cineasta francesa **Alice Diop** mostra una de les ambicions secretes de la seva pel·lícula, una obra abrupta, contundent i opaca presentada en competició a la 79a Mostra de Venècia: posar "el poder de la narració al servei de la sublimació de la realitat".

Afegiu-hi un tema fort (un judici per infanticidi, inspirat en fets reals) que aprofundeix en la complexitat de la monstrositat humana, el vessant documentalista de la directora juntament amb la direcció de fotografia pictòrica de **Claire Mathon**, la qüestió negra a la societat francesa, un pèl subliminal de filosofia (es parla de Wittgenstein, per a qui, "hem de callar el que no podem dir"), el fil conductor de la imbricació natural de ressons múltiples entre mares i filles (i filles i mares), la qüestió de la responsabilitat de l'individu i de la influència de la societat en el seu destí, i dues actrius principals carismàtiques, **Guslagie Malanda** i **Kayije Kagame**, i només tindreu una part mínima de la densitat subterrània d'una pel·lícula molt oberta a la interpretació on Alice Diop empra amb subtilesa (a la frontera difusa de la manipulació) el frontal i la suggestió.

La història (escrita per la cineasta, la seva editora **Amrita David** i la novel·lista **Marie Ndiaye**) és simple en aparença. L'escriptora Rama (Kayije Kagame) es troba a Saint-Omer, una petita ciutat del nord de França, per assistir al judici de Laurence Coly (Guslagie Malanda), nascuda el 1980 a Dakar, estudiant resident en un proper suburbi parisenc i acusada d'haver matat la seva filla de 15 mesos, abandonant-la una nit, amb la marea alta, a la platja de Berck. La Rama vol escriure un llibre titulat *Medea naufraga* (també veurem un extracte de la pel·lícula de Passolini), però sent una gran fascinació per aquest succés que actua com a reflex del seu propi passat familiar i sobre la seva futura condició de mare. Un reflex que no deixarà d'enfosquir-se al llarg d'un procés que reconstrueix pas a pas (cada interrogatori i cada testimoni aclareix i enfosqueix alhora) el recorregut i la personalitat de l'acusada, la seva immensa solitud social, la seva invisibilitat creixent, les seves mentides i les seves veritats, les raons i l'absurditat de la seva bogeria ("una dona que va matar el seu nadó no pot esperar simpatia").

Saint Omer - El poble contra Laurence Coly, que desvela "la història d'una dona fantasma que ningú no coneix" i la d'una "desaparició lenta a la qual una mare arrossega el seu fill", treballa amb delicadesa la distància, els prejudicis i les percepcions d'un crim que va més enllà de la comprensió, destil·lant indicis difusos sobre el contingut exacte del seu missatge (el racisme es tracta de manera molt discreta). Una opacitat que dona força a una pel·lícula alhora imperiosa i críptica en perfecta sintonia amb el seu turmentat personatge principal.

Fabien Lemercier – cineuropa.org